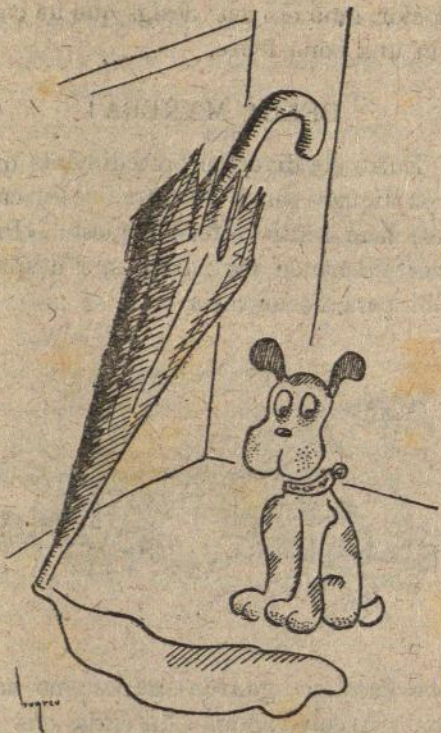

- On servíeu fins ara?
- A casa d'un cec.
- I per què l'heu deixada?
- Perquè mirava massa prim.

—Ara es pensaran que he estat jo.

EL SOLDAT ANGLÉS

El soldat anglès és de gran talla, de grans peus, de gran intuïció, d'un gran armament, d'un gran exèrcit i de la Gran Bretanya.

—Feu el favor comandant, pareu! No veieu que l'he estrenat avui?

LA GANIVETADA

Uns lladres, ja fa anys, van intentar un atracament en una farmàcia de poble. Com que l'amo els oposà resistència i ells eren molt decidits, li enfonsaren un pam de ganivet al ventre. El van deixar estès a terra.

Consumat el fet, els quedà més humor que pressa i posaren sobre el difunt el cartellet de la porta, prèviament rectificat. Ara deia: «El farmacèutic restarà obert tota la nit».

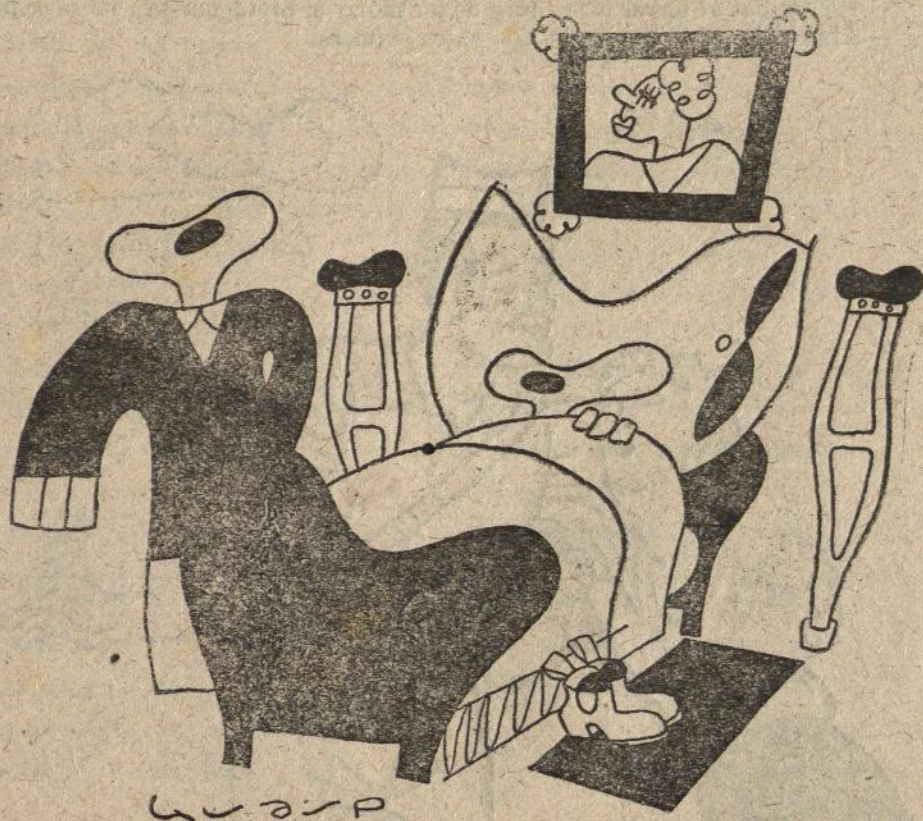
L'home de la tranca. — I doncs, que us pensaveu que trobaríeu un «Comité de no intervenció?»

Els humoristes catalans expliquen als soldats de l'Exèrcit de la República l'acudit que els ha fet més gràcia

Respostes de Guasp i Goñi

ERNEST GUASP

Això que relataré és un acudit històric. Vaig trobar un amic meu de València amb qui feia molt temps que no ens havíem vist. Recordàrem temps passats, facècies de joventut i amics inoblidables.

- Saps en Quimet, el de l'hort?
- Si noi, què fa aquell xicotàs?
- Es a l'Hospital.
- A l'Hospital?
- A l'Hospital!
- Però com ha anat?
- Ah! Mira, que es va casar.
- I ara?
- Veuràs el Quimet va casar-se amb una bona noia. La nit de nuvis, ella es va treure els ornaments, el ram de tarongina, el mantell, etcètera. En Quimet s'esperava a la saleta amb aquella impaciència de l'amor.
- Entesos.
- Ella acaba i es fica al llit i tota candorosa crida: —Quimet, ja estic!
- Vaig, Coloma!—digué en Quimet... Arrencà a córrer i es trencà una cama.
- Ah!...

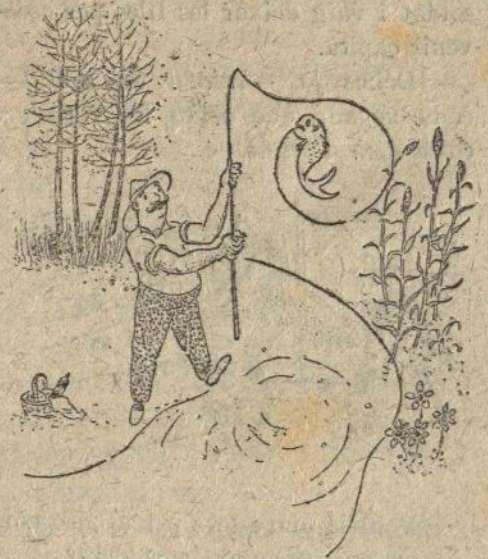
GOÑI

Els acudits que m'han fet més gràcia són, en la seva majoria, impubliables. He procurat, però, cercant entre els meus records, trobar-ne un que fos adient; ho he obtingut a la fi, i aquí us el trameto. Que plagui a aquells a qui va destinat!

- I digui, en té per a molt temps de llit, el seu marit?
- Ca! S'aixecarà així que jo li hagi cosit els pantalons.

- El professor:
- Digueu-me senyoreta: jo t'estimo, je t'aime; tu m'estimes, tu m'aimes...
- Oh no, senyor! La mare m'ha privat de parlar d'això amb vós.

—Quina pega! Justament avui que n'havia encarregat un a la peixeteria per quan tornés a casa!

—Aquest xicot sempre l'he d'estar renyant, perquè de totes les canyes d'escombra que arreplega se'n fa flautes.

LES XIFRES EN LA CONVERSA

Les xifres, en la conversa, representen un paper important. No s'espantin els lectors si els en diem 4 de fresques. Podríem cantar-los-en 4 de clares. Els oradors, en llurs improvisacions, solen començar dient que només pronunciaran 4 paraules, i és proverbial aquella manera de començar moltes cartes intimes: t'adreço aquestes 4 lletres...

Hi ha xifres que són com un punt de resistència, una mena de fortificació o de trinxera. Així, es diu: segueix en els seus 13; està molt en els seus 13; i encara més, està parat als 31. Hi ha altres frases que contenen alguna operació aritmètica. Per exemple: ho fa cada 2 per 3; és tan clar com 3 i 2 fan 5.

• Posats en camises d'11 vares en un afer com el present, de 3 al 40, passem a la numeració grossa, a les xifres de milers i milions. Les gràcies i els petons no s'esmenten si no és en paquets de 1.000 i de 1.000.000, ja que a ningú no se li ocorre donar, per exemple, 584 gràcies, que seria molt, ni enviar en una carta 74.000 petons, sinó que el corrent és donar 1.000 gràcies i adreçar 1.000.000 de petons.

Però on més ressalta el caprici del llenguatge és en la mesura del temps; el rellotge de la ponderació solament assenyala una hora: arribar a les 1.000 i 500. Qualsevol soluciona en un dia 1.000 dificultats, que és molt.

Per fi, després de demanar 1.000 excuses als lectors i desitjar-los 1.000 anys de vida, pleguem perquè no ens cantin les 40.